

PERTAS LATVIEŠU ZIŅAS

Saturs

augavas Vanagi	4
Dievkalpojumu saraksts	2, 3
Latviešu Biedrība	5
Redakcija	1
Sarīkojumu kalendārs	1
Šefpavāres Pertā	6
SEMINĀRS	2
Sv. Pāv. Draudze	2-3

Nr. 190

The Perth Latvian Newsletter

2019.g. jūlijs/augusts

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

jūlijā

- 7 Dievkalpojums plkst. 10:30
- 21 Dievkalpojums plkst. 10:30
- 31 D.V. valdes sēde plkst. 15:00

augustā

- 5 Daugavas Vanadžu sanāksme plkst. 11:00
- 11 Dievkalpojums plkst. 10:30
PILNSAPULCE
- 25 Dievkalpojums plkst. 10:30

septembrī

- 1 Dievkalpojums plkst. 10:30
- 8 Dievkalpojums plkst. 10:30

Pertas Latviešu Radio raidījumi
katru sestdienas vakaru plkst. 18:00
6EBAFM 95.3 MHz
www.6ebafm.com.au
un uz digitālo radio

Latvija 100

Latvijas Goda Konsuls Rietumāstrālijā

Jānis Purvinskis 9582 5221

LAJ Vicepriekšsēdis Rietumāstrālijā

Jānis Vucēns 9398 1958

Pertas Latviešu Centrs

60 Cleaver Terrace,
Belmont, WA 6104 9277 6830

Ev. Lut. Sv. Pāvila draudze

Mācītājs: Gunis Balodis 04 0904 8863
Priekšiece: Ieva Vlahova 044 719 4080

Latviešu Biedrība Rietumāstrālijā

Priekšnieks: Jānis Kukuls 04 0274 7077
Grāmatu galds 9277 6830

Daugavas Vanagi Pertas nodaļa

Sekretārs: Jānis Purvinskis 9582 5221
Vanadžu kopas vadītāja:
Rita Džonsone 9349 2332
Kluba vadītājs:
Viktors Mazaļevskis 9453 6925

Pertas Latviešu radio raidījumi

6EBA FM 95.3 MHz 9227 5953

on-line: www.6eba.com.au

raidījumu vadītājs: Jānis Vucēns 9398 1958
jvucens@ozemail.com.au

Pertas Latviešu Ziņas

P.O. Box 273,
Maddington, WA 6109, AUSTRALIA
pertaszinass@ozemail.com.au
www.pertaszinass.net

REDAKCIJA

Lūdzu visus rakstus nākošām ziņām iesūtīt redakcijā līdz 2019. g. 23. augustam.

Paldies visiem, kuri ziedo naudu Pertas Latviešu Ziņu izdošanai. Ja jūs ziedojat ar čeku, lūdzu, rakstiet čeku uz
LATVIAN SPECIAL FUND
jo Pertas Latviešu Ziņām nav atsevišķs bankas konts.

EV. LUT. SV. PĀVILA DRAUDZE

Mums jauns darbības gads (19/20) sākās ar 1. jūliju. Kur tas gads ir aizskrējies?

Vispirms man pienākas visiem draudzes locekļiem paziņot, ka draudzes PILNSAPULCĒ notiks 11. augustā pēc Dievkalpojuma. Visi mīļi aicināti piedalīties, lai varam lietas izlemt un turpināt pastāvēt.

Lūdzu, atzīmējiet Jūsu kalendāros, un apņematies pievienoties.

Gadskārejo SEMINĀRU šogad vadīs mācītājs Colvins MacPhersons. Uzrunu tēma būs "Dievišķīgs Perspektīvs". Kā parasti aicinām Jūs visus atnākt noklausīties mums ļabi pazīstamo un spējīgo runātāju un izmantot iespēju ar viņu dalīties pārrunās.

SEMINĀRS notiks sestdien 12. oktobrī, sākot pulksten 9:00. Trīs lekcijas, starp kurām būs kafija un pusdienas un beigsies ar noslēgumu Dievkalpojumu svētdien 13. oktobrī pulksten 10:30.

Piedalīšanās ir brīva, un nav jābūt draudzes loceklim, lai baudītu šo sniegumu.

Vēl viens vērtīgs datums, ko atcerēties (t.i. piezīmēt) ir sestdiena 16. novembrī, kad notiks mācītāja Guntara Baikova vadītais Dievkalpojums, mācītāja Baloža atvietošanās, prombūtnes laikā. Mēs mācītāju Baikovu pazīstam no viņa lekcijām, sprediķiem un izdotām grāmatām. Ar prieku un interesi gaidām viņa viesošanos pie mums.

Dievkalpojums notiks sestdien, jo mācītājam Guntaram jābūt atpakaļ savā draudzē Tanundā nākošā dienā!

Pārdomās par mūsu "draudzīti" apstājos pie Bībeles vārdiem "Jo kur divi vai trīs ir sapulcējušies Manā Vārdā, tur Es esmu viņu vidū". (Matēja Ev. 18:20) Tāds apmēram ir būtiski mūsu stāvoklis Pertas Sv. Pāvila draudzes Dievkalpojumos. To apzinoties un pārdzīvot mēs sanākam kopā klausīties Dieva vārdus, sprediķi un dziedāt jaukas himnas mūsu pašu valodā. To varam pieņemt, kā lielu priekšroku, jo mātes mēlī teiktais ir parasti zīmīgāks un tuvāks. Izmantosim šo izdevību un kuplināsim mūsu Dievkalpojumus ar savu klātbūtni, lai baudītu Dieva klātbūtni starp mums.

Katrā Dievkalpojumā lūgšanās pieminam visus, kas nevarēja vai negribēja ar mums kopā būt, jo Dieva svētība pieder visiem.

- Visi draudzes locekļi laipni aicināti piedalīties PILNSAPULCĒ – 11. augustā pēc Dievkalpojumu.

Ieva Vlahov
044 719 4080

DIEVKALPOJUMA SARAKSTS 2019.g. JŪLĪJAM AUGUSTAM SEPTEMBRIM

Datums	7. jūlijs plkst 10:30
Diena	4 pēc Pent.
Krāsa	Zaļa
Lasījumi	Jes. 66:10-14 Lk. 10:1-20
Lasītājs	Jānis Vucēns
Dežurants	Juris Liepa
Puķes	Māra Hope
Dievgalds	Juris Liepa

Aizlūgumi:

Tamāra Karabanovs   Juris Liepa
Ruta Liepa   Jānis Lūks
Silvija Lūks   Allan Lūks
Harda Papparde

Datums	21. jūlijs plkst 10:30
Diena	6 pēc Pent.
Krāsa	Zaļa
Lasījumi	1 Mozus 18:1-14 Lk. 10:38-42
Lasītāja	Ieva Vlahov
Dežurants	Jānis Vucēns
Puķes	Silvija Lūks
Dievgalds	Ieva Vlahov

Aizlūgumi:

Emīlija Sokolovskis   Aina Sprancis
Aina Timmermanis   Astrīda Untiņš
Anita Vaļikovs   George Vaļikovs
Daina Vārpiņš   Ieva Vlahov

Datums	11. augusts plkst 10:30
Diena	9. pēc Pent.
PILNSAPULCE	
Krāsa	Zaļa
Lasījumi	Kol. 3:1-11 Lk. 12:13-21
Lasītājs	Mācītājs
Dežurants	Gunis Balodis
Puķes	Sarmīte Vucēns
Dievgalds	Juris Liepa

Aizlūgumi:

Jānis Vucēns	Sarmīte Vucēns
Rura Auziņš	Gunis Balodis
Signe Balodis	Zane Balodis
Mirdza Balodis	Nina Bauskis

Datums	25. augusts plkst 10:30
Diena	11. pēc Pent.
Krāsa	Zaļa
Lasījumi	Ps. 119:81-88 Lk. Ev. 12:49-53
Lasītājs	Juris Liepa
Dežurants	Juris Liepa
Puķes	Māra Hope
Dievgalds	Ieva Vlahov

Aizlūgumi:

Gaida Beklešovs	Ilgvars Bergmanis
Jūlijs Bernšteins	Maiguta Bernšteins
Nikolajs Džonsons	Rita Džonsons
Austra Farras	Līga Gemuts

Datums	1. septembris plkst 10:30
Diena	12. pēc Pent.
Krāsa	Zaļa
Lasījumi	Psalmi 131 Lk. 14:25-35
Lasītāja	Sarmīte Vucēns
Dežurants	Jānis Vucēns
Puķes	Silvija Lūks
Dievgalds	Juris Liepa

Aizlūgumi:

Regīna Gaujers	Margarieta Gaujers
Ivars Galvāns	Austra Grīnbergs
Māra Hope	Sid Hope
Austra Kaģis	Tamāra Karabanovs

Datums	8. septembris plkst 10:30
Diena	13. pēc Pent.
Krāsa	Zaļa
Lasījumi	Filemon 1-21 Lūkas Ev. 14:25-35
Lasītājs	Jānis Vucēns
Dežurants	Gunis Balodis
Puķes	Sarmīte Vucēns
Dievgalds	Ieva Vlahov

Aizlūgumi:

Juris Liepa	Ruta Liepa
Jānis Lūks	Silvija Lūks
Allan Lūks	Harda Papparde
Emīlija Sokolovskis	

PIEDOŠANA

Mateja Ev. 6:14-15

14 Jo, kad jūs cilvēkiem viņu noziegumus piedosit, tad jums jūsu Debesu Tēvs arīdzan piedos.

15 Bet, ja jūs cilvēkiem viņu noziegumus nepiedodat, tad jūsu Debesu Tēvs jums jūsu noziegumus arīdzan nepiedos.

Lūgšanā, ko Jēzus mācīja saviem mācekļiem, ir rindiņa: ***piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem.***

Viņš sasaista kopā piedošanu, ko mēs saņemam, ar piedošanu, ko dāvājam citiem, skaidri norādot, ka dāvana, ko mēs saņemam no Dieva, mums jādāvina tālāk citiem. Ja kāds lūdz tev piedošanu, tavš pienākums ir piedot, jo Dievs ir tev piedēvis. Piedošana maina dzīves!

Atceries, ka Jēzus dēļ Dievs ir apsolījis aizmirst grēkus, kas tev piedoti. Piedošānā mums ir uzdāvināts miers ar Dievu.

Mācītājam 'Long Service Leave' atvaļinājums no 13. sept. līdz 13. dec. Prombūtnes laikā divi viesu mācītāji vadīs dievkalpojumus.

māc. Colvin MacPherson un māc. Guntars Baikovs.

Māc. Gunis Balodis
77 Karril Turn, Yanchep, 6035
0409048863

Ja būtu vajadzīgs kāds mācītāja pakalpojums manā prombūtnes laikā, lūdzu stajaties sakaros ar Draudzes Preikšnieci - Ieva Vlahov, 044 719 4080

DV PERTAS NODAĻA

DAUGAVAS VANAGU AŪSTRĀLIJAS
VALDES ZIEDOJUMU

2019. GADA VĀKŠANAS AKCIJA.

DV Pertas nodaļas pārskats

\$500	N. Bauskis
\$200	I. Galvans
\$100	O. Peļšs, I&A. Rudaks
\$50	I. Bergmanis, N&R. Džonsons. Z. Ozolnieks. J. Purvinskis, I. Vlahov.
\$40	A. Kaģis
\$30	J. Grīnfelds
\$20	R. Auziņš
\$1240.00	

Augšminētā summa pēc ziedotāju norādījuma
sadalās šādi:

1. Atbalstīt bijušos leģionārus un viņu atraitnes	405.00
2. Jauniešus	130.00
3. Daudz un audžu bērnu ģimenes	355.00
4. Zemessardzi	150.00
5. Bez sadalījuma	<u>200.00</u>
	\$1240.00

Sirnīgs paldies visiem ziedotājiem!

R. Džonsone (nod. kasiere)

- Daugavas Vanagu valdes sēde - trešdien, 31. jūlijā, plkst. 15.00
- Daugavas Vanadžu sanāksme, pirmdien, 5. augustā, plkst. 11.00

**PERTAS VANADZES ATKAL MŪS
BARO
26.05.19.**

Laikam Pertā pamazām grib ieslīdēt ziema. Vajadzētu jau būt lietainam rudenim, bet laiks ir tāds, kā skaistā Pavasarī. Diena saulaina un silta, bet nakts jau auksta. Nu un tā jau bijis pāris nedēļas. Skaisti! Labāk nevar vēlēties. Lai mūsu dzīvi padarītu vēl skaistāku, Pertas vanadzies nolēma mūs

vēl pabarot, lai mājās nav jāpaliek un pusdienas nav, pašiem jāvēl.

Tā, nu visas lielās darīšanas, kuras notiek šai gada daļā: Atceres, parādes, ko Austrālijā rīko un svin Anzac Dienā, kura bija tikai pirms mēneša, biju priecīgs atnākt uz mūsu Centru, pabūt ar draugiem, pašu latviešu saimē. Šodien bija salasījušies arī vairāk 'jauniešu'. Pat tādi, kuri nav tik ilgi redzēti, ka es nemaz nepazinu un es, nokaunējies, dabūju prasīt vārdu. Izrādījās, ka mēs reiz bijām kaimiņi. Tā tas laiks aizskrien un paziņas paliek par svešiniekiem. Nu tiešām bija prieks redzēt vairākus, sen neredzētus cilvēkus. Būtu jau labi, ja tas atkārtotos vēl kādreiz, tuvākā nākotnē. Mēs visi būsim priecīgi jūs atkal redzēt mūsu vidū.

Šīs dienas programma jau labi apmēram parastā: vispirms ēdīsim, tikai nezinām, kādu pārsteigumu mūsu vanadzies liks mums galdā, šorīez. Viktors, atverot bāru, jau bija gādājis par slāpju dzesināšanu, gan ar vīnu, gan ar alu vai pat vēl kaut ko stiprāku. Paldies tev, Viktor! Nu un tad jau droši vien būs arī kafijas galds ar tēju, kafiju, kūkām un citiem gardumiem.

Tā, bez nekādas lielas gaidīšanas, uz galdiem mūsu priekšā, sāka rasties garšīgi smaržojošas pusdienas. Mūsu vanadzies jau ļoti labi zina, kas mums garšo un šodien bija sagatavojušas brangas pusdienas. Diemžēl neesmu pavārs, bet, kad nācu pagalmā, tur jau priekšā bija Ilmārs, iedarbinājis *cepeškrāsnis* un gaļiņa jau smaržoja un cepās. Teikšu gan tik daudz, ka kad tā nāca uz mana šķīvja, nu garšoja itin labi un ar skābiem kāpostiem un ceptiem kartupeļiem, taču viss kas pieder pie īsta latviska ēdiena. Saprotams, ka tāds ēdiens bez alus vai vīna glāzītes jau tīri neiet. Par to Viktors jau bija arī gādājis.

Kad vanadzies bija mūs pabarojušas un mēs bijām jau arī kafiju, tēju padzēruši, kūkas un

smalkmaizītes nogaršojuši. Šeit ir tomēr vēl jāmin slavenās Jūlija kūkas. Bija droši vien visu nakti smagi strādājis, un cepis, lai mums nu būtu baudāms, viņa mākslas darbs. Vajadzēja jums redzēt to kūku, redzēt jau var, bet pagaršot, nu taču varēju meli norīt. Paldies tev, Jūlij, kur tev radusies tā māksla, bet varbūt tā jau tev sen, tikai tu mums to liedzi baudīt? Mākslinieka noslēpums. Tas mums neko daudz neimponē jo, bet garšo tā kā *no citas pasaules*.

*Tā nu mēs visi tur arī bijām
Foto: J. Purvinskis*

Tad mūsu "technologijas speciālists" Vucēnu Jānis, laikam kaut kur piespieda kādu pogu un uz ekrāna parādījās Rīgas tirgus skats ar tirgus mammām, un visādām precēm kādas vien Rīgas tirgū var nopirkt. Filma par Rīgas lielo tirgu bija tiešām interesanta un tur varējām daudz ko mācīties, kā, piemēram, pareizi sagatavot zivi, kā tirgus ir mainījies no tā, kāds tas bija okupācijas laikā un kā dažadas preces vispār tiek tirgū un ko un kā to drīkst vai nedrīkst rādīt un pārdot. Agrāk, cilvēki pat neesot smaidījuši, bet tagad tomēr viens otrs tomēr iedrošinās uzsmaidīt, nē tikai uzsmaidīt, bet tagad uzdrīkstās, pat uzdziedāt, kas iekairinā arī citus šajā korī piedrošies. Esmu tur bijis vairākas reizes, bet neko tādu nebiju neredzējis, nē par to pat domājis. Paldies tev Jāni par interesanto un informātīvo filmu. Un tā arī, diemžēl, pēc tik jauki pavadītas pēcpusdienas pienāca laiks šķirties un cerams nebūs ilgi jāgaida uz nākošo tikšanos, nu jau tai pašā vietinā 'Jāņu sarīkojumā' !

Paldies par skaisto pēcpusdienu.

Jānis Purvinskis

LATVIEŠU BIEDRĪBA RIETUMAUSTRĀLIJĀ

**PERTĀ VĒL TOMĒR SVIN JĀŅUS
2019.g.16.jūn.**

Jāņu svinēšana ir viena no visvecākajām latviešu tradīcijām, kuras latvieši ir svinējuši ne tikai senā pagātnē, bet pat mūsu laikos un arī Latvijas okupācijas laikā okupācijas vara neatļāvēs to svinēšanu noliegt. Jau no 1950tiem gadiem Latviešu Biedrība Pertā, latviešiem šeit rīko Jāņu sarīkojumu. Tie ir bijuši gan spilgti un vareni ar daudz un zīmīgām dekorācijām un lieliem uzvedumiem, gan arī, mazākas svinības, gan lielās irētās zālēs, gan pašu *mājās*, Latviešu Centrā. Tā jau pagājušā Svētdienā 16. jūnijā, kaut pāris dienas par agru, Latviešu Centrā sāka sarasties Jāņu bērni no maliņu maliņām. Bija liels prieks redzēt vienu otru jaunu seju, kuras mūsu vidū, vēl nebija redzētas. Te nu nē tikai mūsu Pertas latviešu vecajs kodols, bet šodien arī jauni ļaudis bija ieradušies uz mūsu Jāņiem. Daži Jāņu bērni bija braukuši lielus gabalus, lai ar mums varētu papriecāties. Mums, mūsu lēni saplokošajā saimē, ir vienmēr prieks redzēt jaunas sejas. Ar visu to, Jāņu bērni, kluba telpas piepildīja.

Daugavas Vanagu kluba telpas mūs sagaidīja ar klātiem, dekorētiem galdiem, Jāņu sieru un svaigām meijām izpušķotām, kluba telpām un jau laicīgu brīdīnājumu, ka laikam būs arī dziedāšana, jo uz galdiem jau bija dziesmu lapiņas. Ilgi nebija jāgaida, kad Rita Džonsona mūs apsveica ar ierašnos un pieteica gaidāmos notikumus ar skaistu dzejisku Jāņu apsveikumu. Un kaut gan pusdienas jau bija gatavas mums tās bija jānopelna kārtīgi, nodziedot kādas dziesmas, kuras novadīt uzlika mūsu pašu Jānim. Atzinums bija, ka mēs pusdienas esam nopelnījuši. Tad jau, pa mūsu līgošanas laiku, arī Jāņu mielasts saradās uz galda. Tur nu bija visādi gārdumi: tur bija kāposti ar desiņām, kārtīgām sinepēm un kartufelī. Siekalas vien tecēja, kamēr ar steigu tiku pie gardā kumosa. Tad vēl piedzēru klāt alu un Jāni bija, kas Jāni. Esam jau Pertā tā izlutināti, ka bez kafijas un garšīgajām

smalkmaizītēm un kūkām nevaram iztikt un kautgan vēders vairs neko negribēja tomēr acis tīkoja.

Šodien redzējām dažādus īsfilmiņu izvilumus par Jāņu tēmu ar dziedāšanu, dejošanu un vispār Līgošanu, kas mums ļāva arī pašiem ielīgoties. Ļoti piemērotas filmiņas par ko muntierim nu liels paldies. Diemžēl šodien mūsu parastais filmu operātors Vucēn Jānis nevarēja ierasties, bet viņu profesionāli atvietoja Sids Hope, par ko viņam jo sevišķis paldies.

Tā nu pagāja stundas, līgojot un iedzīvojoties mūsu tradīciju turpināšanā, kamēr laiks bija posties uz māju pusi, jo dažiem mājas bija patālu. Paldies Jāņu mātei, Jāņu tēvam, Jāņu bērniem un visiem, kuri atrada savas dziedamās balsis un palīdzēja kuplināt šo Jāņu sarīkojumu. Tagad ar nepacietību gaidīsim nākoš gadu kad varēsim atkal kopā padziedāt un atzīmēt seno latviešu tradīciju.

Jānis Purvinskis

*Daugavas Vanagu klubu tomēr piepildījām
Foto: J. Purvinskis*

MEISTARKLASE LATVISKIEM CEPUMIEM, PERTĀ.

Latvijas mākslinieki un politiķi savos braucienos apskatīt Austrāliju vai sniegt savu mākslu Austrālijas latviešiem, gandrīz nekad, neatrod laiku apciemot arī Pertu. Parastais aizbildinājums ir, ka Perta ir vai nu par vēlu plānota vai par tālu tur tikt. Man šis aizbildinājums ir jau apnicis, kautgan esam tikai trīs stundu lidojumā no Adelaides, un tomēr Perta vēl ir par tālu. Toties, šoreiz plānotāji ir tiešām

atcerējušies, ka arī Pertā dzīvo latvieši un par to tiem lielu lielais paldies, no Pertas latviešiem.

Ceturtdien, 27. jūnijā jau laikus devos uz Pertas lidostu sagaidīt mūsu meistaršefus, kuri ceļoja pie mums, no mūsu kaimiņpilsētas Adelaides, tikai ap 3000Km un 3,5 stundu lidojuma attālumā, un lidmašīna pienāca tieši laikā. Es sēdēju pie lidmašīnas pasažieru izejas un gaidīju, kad nāks divas dāmas, bet par pārsteigumu, man priekšā nostājās jauka, smaidīga blondīte un teica: *taču Jānis?! Es esmi Inese*. Tā nu mēs sapazināmies ar Inesi Rišku, bet Mudīte Dombrovska jau bija man pagājusi garām un pie bagāžas *karuseļa* gaidīja bagāžu. Ilgi nebija jāgaida un drīz vien saņēmām viesņu čemodānus un somas, un mēs varējām doties uz manu automašīnu. Jau laikus mani brīdināja, ka būšot divi smagi koferi, kuru svars mani pārāk neuztrauca, jo es vairāk raizējos, lai tie nebūtu pārāk lieli, kurus tad manā mazajā Korola Hečā es nevarēšu ielādēt. Viss bija labi un abi *lielie* (nu nemaz tik milzīgi lieli tie nebija) koferi tur sagāja un somas aizmugurējā sēdeklī, un mēs bijām ceļā uz naktsmājām.

Pa ceļam vēl nobraucām gar Latviešu Centru, bet nolēmu, ka to kārtīgu rādīšu, darīšu vairāk nākamās dienas ekskursijā, jo tagad steidzīgi bija jādodās uz Dienvidpertu, kur mūsu ciemiņiem bija sarunāts dzīvoklīts. Tā kā es šo rajonu labi nepazīstu, gribēju tur tikt, kamēr vēl gaišs. Tomēr mēs apmaldījāmies divas vai trīs reizes tik un tā, un braucot vairākas reizes riņķu riņķiem beidzot atradām Waterside dzīvokļu ēku. Nu tas drusku atdzīvināja mūsu attiecības un bija kaut kas, par ko pasmieties. Otris uzjautrinājums mums radās tūlīt, kad mēģinājām pierēģistrēties, jo mēs nezinājām, uz kāda vārda mani ciemiņi bija reģistrēti, jo uz ne viena no viņu abiem vārdiem, uz tā reģistra rezervācija nebija. Dabūjām apzvanīt Janu, kura man teica, ka esot laikam uz viņas vārda. Bet viņa pati nē brauca, nē arī tur bija apmetusies. Tā, kā beidzot savus ciemiņus no lidostas tomēr dabūju mājās, un nu jau pavēlā vakarā es varēju doties uz savu stundas brauciena patālo māju, Mandžurā.

Piektdiena ir mana diena pavadāt mūsu ciemiņus un parādīt kaut ko no Pertas apkārtnes. Kā bija sarunāts, jau desmitos esmu atkal Dienvidpertā, Ineses un Mudītes noīrētajā dzīvoklītī. Manas meitenes ir izgulējušās un gatavas braukt skatīties skaisto Pertu. Starp citu, šī pilsēta nav nekāda Pērtā, bet gan Perta. Neviens mūs nav un arī turpmāk *nepērs*, bet to, ka jūs Latvijā neprotat mūsu pilsētu pareizi nosaukt latviski, to mēs saprotam, jo arī mūsu vārdus jūs neprotat pareizi izteikt jeb iztulkot.

Uzbraucam lielajā pilsētas kalnā 'Ķēniņ Parkā', kur Perta ir kā uz delnas. Nu taču nemaz tik maziņa Perta, tomēr nav. Nu jā, Rietumastrālijā ir tikpat daudz cilvēku kā visā Latvijā, 2,5 Mil. un no tiem 1,5 Mil, dzīvo Pertā. Tā nu, šorīt mūsu pirmais brauciens bija uz slaveno Ķēniņā Parku(Kings Park), kurš ir tieši virs mūsu pilsētas un no tā var pārskatīt lielāko daļu no Pertas apkārtnes. Diemžēl Indijas Okeānu no šejienes nevar redzēt, bet tālie kalni, pilsēta, galvenais lielceļš un tas milzu ūdens plašums, kurš rodas no divu upju satecēšanas kopā tieši šeit, ir kā uz delnas. Nevienai lielpilsētai Austrālijā nav šāds parks tieši pilsētā, kā Pertai.

Izbraucot no Ķēniņparka, braucām tieši gar slaveno Rietumastrālijas universitāti, kur daudzi latvieši ir svīduši studentu sviedrus, kaut gan es pats to darīju drusku tālāk Ģimnāzijas Skolotāju Institutā un tikai vēlāk Murdoka universitātē. Pēc universitātes braucām pa Stirlinga lielceļu uz Fremantles ostu, kur drīz pa ceļam varējām saredzēt arī Indijas Okeānu, bet ostā vispirms apskatījām manas ģimenes vārda ierakstu lielajā iebraucēju sarakstā Jūras Muzejā (Maritime Museum) un tad arī apskatījām ostu. Tā kā tuvojās pusdienas laiks, tad no muzeja, devāmies taisni uz manu ciematu Mandžurā, uz pusdienām manā klubīnā.

Manā Austrālijas aviācijas dienesta atvaļināto ciematā, var paēst pusdienas katru dienu un var arī piedzert klāt vīnu, alu vai arī kaut ko stiprāku. Tā nu pasūtījām katris pēc savas izvēles un vēl ar glāzi vīna, iznāca brangas pusdienas. Tad devāmies uz manu dzīvokli, kur vēl vajadzēja nokārtot dažas lietas sakarā ar rītdienas meistarklasi un es varēju parādīt kur un kā es dzīvoju un strādāju arī Latvijas labā, jo šeit ir arī mans darba birojs. Vēl taču bija jānokārto tā obligātā kāju slapināšana, Indijas Okeānā, kuru veicām, kad mēģinājām vēl kaut kur aiz tālā apvārksņa saskatīt Dienvid Āfriku. Bijām apbraukuši un apskatījuši Pertu, Fremantli un pat Mandžuru un tā kā diena jau gāja uz beigām, savus ciemiņus vedot mājās bija vēlreiz jāuzbrauc Ķēniņparkā un noteikti jāparāda, kāda Perta izskatās no turienes, kad tā ir naktī apgaismota, jo tas ir tiešām vienreizējs skats. To nu arī veicām un tad nolēmu, ka vienai dienai bija pietiekoši liels maršruts un šoreiz, es neapmaldījos un piebraucu

pie mūsu ciemiņu dzīvokļa tā kā vajaga. Tad varēju atsveicināties un nu atkal doties uz savu māju atpakaļ, uz tālo (70Km) Mandžūriju.

Sastdiena jau bija mūsu meistarklases cepšanas un mācīšanās diena, galvenais mūsu ciemiņu braukšanas iemeslis, bet man tur nebija ko maisīties, tas jau bija Līvas Ulmanes un Janas Bradokas rokās, bet man tikai vēlāk mūsu viešņas būs jānogādā uz Latviešu Radio interviju. Tā es šorīt devos uz meistarklases demonstrāciju jau laikus, jo arī tai vietā vēl nebiju bijis, bet to apkārtni pazinu daudz labāk, jo agrāk tur tuvumā, bija strādājusi mana sieviņa. Zināju, ka pavāres ar palīdzēm jau būs agrāk, jo viss vēl bija jāsakārto tā, kā bija vajadzīgs viesiem un demonstrācijai.

No kr.: Inese Riška un Mudīte Dombrovskā cep un vāra, bet Līva Ulmane mums tulko.

Jau tikai nedaudz pēc desmitiem sāka sarasties cilvēki, gan lieli, gan nē tik lieli un viņi nāca un nāca, un vēl nāca. Beidzamā laikā uz latviešu pasākumiem nē visai daudz ļaužu sanāk, bet tā kā biļetes jau vajadzēja iegādāties agrāk, tad arī zinājām, ka cepšanas skolnieku mums netrūks. Kad es ierados jau, daži bija man priekšā un pavāres jau bija mīcījušas mīklu un gatavija cepumu piepildes, viss gāja uz priekšu. Drīz vien Mudīte jau sāka rīkoties ap kliņģeri, jo tā gatadošanai esot vajadzīgs vairāk laika: rullēja garas miltu mīklas desas, kuras tad pildīja ar visādiem labumiem.

Kliņģerim vajadzēgas trīs šādas garas, *mīklas desas*, kuras tad Mudīte sapina vienā lielā, garā bizē, kura beidzot pārvērtās kliņģera figurējumā. Inese visu laiku tur grieza visādus labumus, ar kuriem tad pildīs visus tos citus cepumus. Un tā kā mums bija vairāki latviski nerunājoši skolnieki, tad Līvai bija tas darbs visu, ko mūsu pavāres stāstīja, atkal atstāstīt angļu valodā. Tā tiem, kuri prata abas valodas, informāciju dabūjām dubultīgi. Drīz kliņģeris bija gatavs cepšanai, jeb pareizāk sakot, *atpūtai*, cepšana nāks vēl vēlāk. Tagad visi mācījāmies kā, miltu mīkla tiek rullēta tādās garās *desās*, kuras tad tiek

sagrieztas līdzīgās daļās un tad mīklu uz galda rollē bumbiņās, kuras tad top vai nu par pīrāgu vai smalkmaizīti.

Sanāca gan lieli, gan nē tik lieli, bet daudz.

Arī es šo lietu pamēģināju, bet diemžēl man ar to rullēšanu nemaz neveicās, es tikai varēju to mīklu ierullēt bumbiņā savās rokās, bet uz galda virsas nē un nē: palika tika plakana bieza pankūka. Tā nu pēc vairākiem mēģinājumiem es uzdevu to lietu sievietēm, tām tomēr veicās, bet man nē un nē. Nezinu kā tās mūsu pavāres zināja kad pilnās pannas jāliek krāsnī un kad jāņem ārā, jo nekādi zvani neskanēja un viss darbs tikai gāja uz priekšu: te kliņģeris krāsnī, te pīrāgi, te cepumi, un šie cepumi jau gatavi, un tie jau iet krasnī. Nu viņām laikam dators ielikts galvās, viņas tikai strāda, pagriežas pie krasns:tas iekšā, tas ārā un uz tās paplātes atkal pildās citi cepumi. Kas par slidošo lentu??

Tā nu drīz ēdām kliņģeri un pīrāgus un brokoli cepumus un brīnējāmies, kā tas viss iegāja krāsnī, iznāca ārā un mutē iekšā. Pīrāgi gan ilgi uz paplātes nepalika, tik pat ātri cik paplāti pildīja ar pīrāgiem,

tik pat ātri tie no paplātes arī pazuda. Paldies, mūsu cepšanas māksliniecēm, vēdri mums bija pilni, esam galvās sabāzuši daudz gudrības, kuru nu mājās būs tūlīt jāizmēģinā. Tā nu, pateicāmies Ilzei un Mudītei, ne tikai par to, ko viņas mums uz šejieni atveda, bet arī par to, ka pie mums uz citiem nesasniedzamo Pertu, viņas tomēr vispār atbrauca. Tad kā jau latviešiem nākās vēl noskandinājām pa kādai jautrai dziesmiņai, lai ir vieglāk šķirties, un visi braucām mājās.

Tā kā tieši šodien ir sestdiena un Latviešu Radio Stunda, man bija jāiegauvē, ka manas meitenes man jāved uz Ziemeļpertu, kur viņām bija paredzēta intervija. Tā, pēc cepšanas un vārīšanas, un mazas atpūtas, mēs ieradāmies radio stacijā ar trīs minūšu laiku pirms sākuma. Esmu pārliecināts, ka mūsu radio Vucēnu Jānis jau laikam bija nobažījies, ka tik es neesmu kaut kur nomaldījies. Tomēr viss izgāja labi: Jānis izprašāja, Mudīte atbildēja, Inese izspruka no runāšanas, un visa stunda pagāja, ar ko tad arī mani lielie pienākumi bija beigušies. Vēl aizvedu savas viešņas uz viņu dzīvokli, viņas vēl mani pacienāja ar vakariņām un es atkal devos uz savu Mandžūru, kur nokļuvu vēl stipri pirms pusnakts.

Diemžēl, pa šo pusnedēļu, mans konsulāta darbs bija pavisam atvaļinājumā un nekas netika veikts. Labi, ka nekas steidzīgs arī nebija. Svētdien vēl Līva pārņēma ciemiņu vadāšanu un viņu gādību un pirmdienas agrā rītā (05:30) Mudīte un Inese, Jānas gādībā, bija atceļā uz Rīgu un uz saviem veikaliem, Tā nu, pēc visiem satraukumiem un raizēm un daudzajiem neparastiem piedzīvojumiem varēja atgriezties pie normālas dzīves, bet liekās ka Austrālijas tūri viņas tik ātri neaizmirsīs. Saku viņām mīļu paldies.

Jānis Purvinskis

Bija brokoli maizītes un bija arī kliņģeris un citi cepumi, kuri mums pildīja vēderus.

Foto: J. Purvinskis